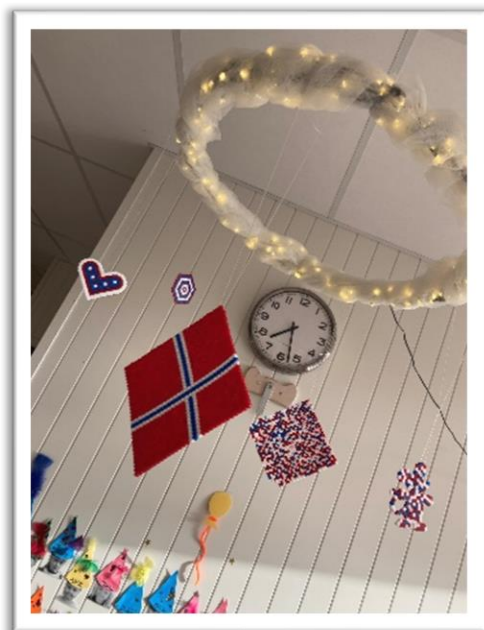

Refleksjonsbrev Mai

VENUS

Gjennom arbeid med prosjektet i mai har det ikke skjedd store forandringer i det fysiske miljøet, men vi har gjort små endringer og tilført nye materialer, elementer og konkreter i de eksisterende lekemiljøene. Grunnen til at vi har beholdt lekemiljøene er fordi vi observerer mye god lek. Ved å tilføre nye elementer bygger vi videre på den gode leken som allerede er der, men skaper nye impulser. Hvordan klarer vi å opprettholde interessen hos barna så lenge uten å gjøre store forandringer i lekemiljøet? Og vil de nye elementene bidra til å videreføre leken som vi tenkte eller hemmer det leken?

Interessen for formingsaktiviteter er stor på Venus, og i forbindelse med 17. mai laget barna ulike pynt. De perlet, malte, klippet, limte og fargela flagg. Dette pyntet vi avdelingen med. Fokuset på fargene i det norske flagget preget avdelingen, og det var duket for 17. mai.

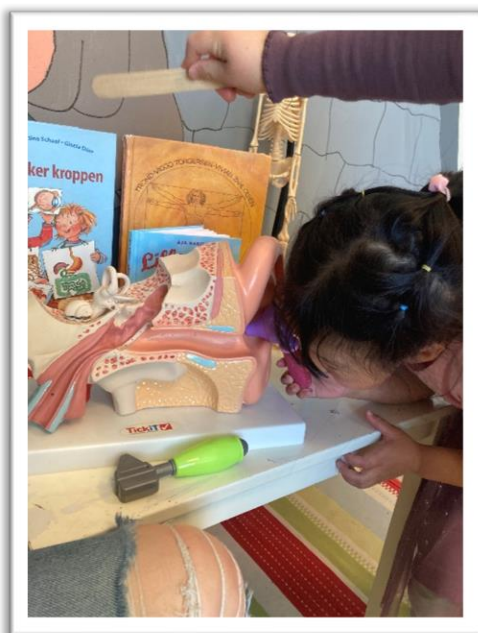
Galleriveggen er stadig i forandring. I starten av mai var den prydet av 17. mai bilder. Senere ble de byttet ut med fargerike malerier av blant annet regnbuer, menneske, hjerter og blomster. Hva gjør galleriveggen med barna? Hva er målet vårt med en gallerivegg? Hva henges opp og hva henges ikke opp? Er det rom for at alle som vil kan få henge tegningen sine på galleriveggen om ønskelig?

Vi ser at formingsbordet stadig er i bruk hvor barna får uttrykt sine tanker og ideer på papiret. Vi opplever at barna stiller hverandre spørsmål, de hermer etter hverandre, de oppmuntrer hverandre og de er nysgjerrige på hverandres prosesser og resultater.

Denne måneden fikk barna en ny interesse for sanseklossene våre. De lagde mange store fine konstruksjoner. Men hvordan løser man det når ikke alle klossene er firkantet? Kan man fortsatt bygge med de i høyden? Barna blir kreative. Er det lettere hvis man samarbeider?

Sykehuset/legekontoret vårt har også hatt masse å by på. Under mer kontrollerte forhold har rommet fått en kultur der barna har respekt for tingene og tar vare på de ulike elementene i rommet. For hvordan påvirket egentlig reglene for rommet leken? Vi har observert at barna føler på et ansvar om å holde rommet i orden. Ved at vi voksne har vært med å kontrollere hvor mange og hvem som er på rommet har vi også erfart at lekemiljøet har bidratt til inkludering ved at barna er i mindre grupper med andre enn de barna de leker mest med, hvis de får velge. Samtidig opplever vi også at dette lekemiljøet bidrar godt til at alle vi voksne på avdelingen kan være inkludert i leken, og dermed blir voksenrollen enda mer synlig.

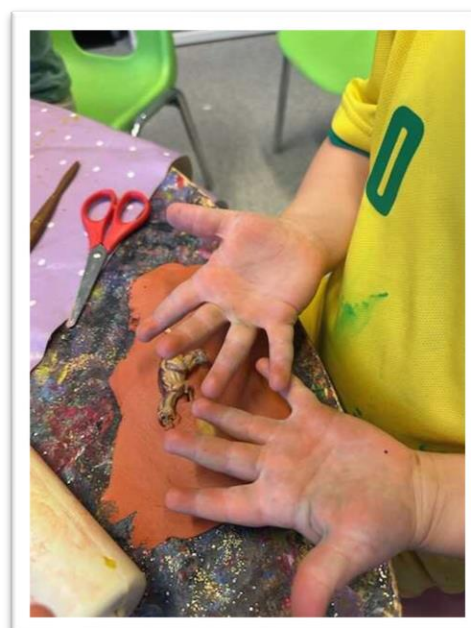
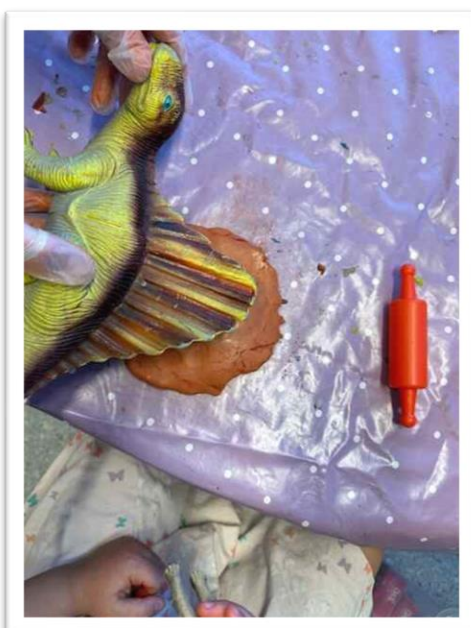
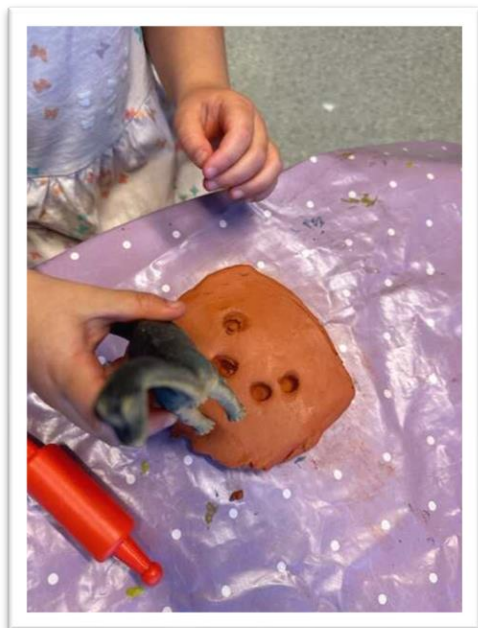

Dinosaurkroken har lenge vært et populært sted å være for mange av barna på Venus. Da dinosaurleken blomstret på det sterkeste var Andres i gang med barna å lage en stor langhals. Dette prosjektet har stått på vent en stund, men nå som langhals er ferdig ser vi dinosaur interessen på nytt er vekket blant barna. Mange undrende spørsmål har dukket opp underveis i denne prosessen. Hvordan bæsjer en dinosaur? Er langhalsen vår en kjøtteter enn planteeter? Hva skal den hete? Hvilken farge har en ekte langhals? Lever langhals i dag i Afrika?

Langhals har etter en demokratisk avstemning fått navnet Elliot. Elliot har bidratt mye til leken de siste dagene. Mye lek som går på omsorg, men også lek rundt hva han bæsjer. «Elliot må få mat». «Også bæsjer han duploklosser i en stor haug på gulvet». Hvordan vil Elliot påvirke barnas lek videre?

Siden dinosaur interessen på nytt står sterkt hos mange av barna fant vi ut at vi kunne prøve oss på å lage fossiler ved å bruke leire og dinosaur figurer. Dette var det første møte med leire for barna. I ettertid har vi reflektert rundt hva som hadde skjedd om barna ikke fikk noen instruksjoner på forhånd. Hva hadde skjedd om barna ikke visste hva de skulle gjøre før de gikk inn i rommet hvor leire og dinosaurer lå på bordet?

Siden barnehageåret går mot slutten, betyr det også slutten for dette prosjektet. Vi ser at det å velge fysisk miljø som tema for prosjekt har vi fått til et prosjekt som lever i hverdagen og som vi jobber med hele tiden. Vi undrer oss over om dinosaur interessen fortsatt eksistere blant barna etter sommeren?